

medlemmer af nogen anden slags bestyrelse, agiterer imod det læremæssige formål, som deres mandat skulle tjene. Man kunne jo godt bruge udtrykket åndeligt mandatsvig.

På den anden side var Højesterets dom god og rigtig. Vi vil ikke have en folkekirke, hvor vi går og ekskluderer hinanden. Det eneste rigtige var det, som så blev gjort – at vende tilbage til det velprøvede princip, at der kirkeretligt skal forlanges en vis loyalitet af menighedsrådsmedlemmer, mens der ikke kirkeretligt skal forlanges noget som helst af det menige folkekirke-medlem. Han er der bare i kraft af sin dåb, selvfølgeligt og uden betingelser.

Kl. 17.55

Mindre hensigtsmæssigt er det især i landsogne, at kirkefunktionærer ikke mere skal være valgbare til menighedsrådet. Og det har vel så noget at gøre med, at Ribers både var kirketjener og menighedsrådsmedlem ved Sct. Andreas Kirke i København.

I det menighedsråd, jeg lige har forladt, sidder vores graver som et skattet medlem af menighedsrådet, og han kan godt finde ud af at gå uden for døren, hvis hans egne eller andre kirkefunktionærers forhold skal drøftes.

Vi accepterer uden synderlig begejstring, at stifterne kan sætte sig på 1 pct. af sognenes ligningsmidler til fælles stiftsformål, fordi grænsen er sat rimelig snævert.

Og lad mig så sige til sidst, at pudsigt nok er det emne, jeg har modtaget et hav af henvendelser om i forbindelse med det her lovforslag, at de steder, hvor der er under 1.000 folkekirke-medlemmer, bliver minimumsantallet for menighedsrådet reduceret fra seks til fem, og det har givet en masse mennesker de bekymringer, som de har ladet gå videre til mig, at så er der en mindre til at brygge kaffe og bage kage.

Jeg kunne ikke lade være med at sige til dem, at jeg syntes, det var lidt pudsige indvendinger. Altså, vi lovgiver jo ikke for kaffebrygning og kagebagning, og der er jo ingen, der forbyder en, der ikke er medlem af menighedsrådet, at give en hånd med. Men da det synes at fylde en del i de folkelige reaktioner på lovforslaget, nævner jeg det, også som et vidnesbyrd om, at her er det altså ikke vækkelser, vi sætter i gang. Det er anderledes jordnære ting, det drejer sig om. Kaffe er jo – har Bodil Koch sagt engang – blodet i det folkekirkelige kredsløb.

Og med de anmærkninger vil jeg sige, at vi samlet set anbefaler lovforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Det her lovforslag, som jo er, kan man sige, den anden del af de strukturmæssige ændringer, som i en lang periode er blevet drøftet både i det kirkelige landskab og iblandt os her på Christiansborg. Og derfor bliver det jo lidt et sammensurium af mange forskellige ting.

Første klump handler om samarbejdet og om den daglige ledelse i folkekirken. Vi ved jo alle sammen godt, at der er rigtig velfungerende sogne, og så er der desværre også det modsatte. Nu får man så en mulighed for at gøre præsten til daglig leder, og det skal ikke fra min side være sagt, om indholdet af de modeller, der ligger her, er den eviggyldige sandhed, men i hvert fald er det et forsøg på at skabe nogle bedre strukturer for ledelse af nogle arbejdspladser, der desværre engang imellem viser sig at have nogle betydelige arbejdsmiljømæssige problemer.

Det må vi naturligvis tage seriøst og derfor arbejde både med forholdet mellem præst og menighedsråd og med forskellige muligheder for, hvordan den daglige ledelse skal fungere.

Jeg vil primært beskæftige mig med to ting i mit indlæg. Det ene er med kippende faner, nemlig stiftsbidraget, som vi fra konservativ side ser som en rigtig god mulighed for at øge mulighederne for samarbejde inden for stifterne. Stiftsbidraget skal gå til kommunikation, til formidling af kristendom og til udviklingsprojekter, noget der jo faktisk – kan jeg ikke undgå at nævne – ligger ganske udmærket i forlængelse af den udviklingsfond, som netop er blevet udmøntet for første gang. Det er nødvendigt at samarbejde, når man skal have tingene til at fungere på et lidt højere plan.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side gerne så, at vi allerede i den her runde tog lidt mere fat om stifterne ved at se på, om vi ikke skulle have permanentgjort stiftsrådene. Men vi respekterer fuldt ud, at der også er en proces her, og at vi ikke har en evaluering af, hvordan de har fungeret indtil nu. Men vi ser frem til, at vi med indførelsen af stiftsbidrag i hvert fald kan sikre, at der er de nødvendige midler til den kommunikation, udvikling og formidling, der jo skal foregå i en moderne kirke.

Kl. 18.00